

EM 2018/60/234
13. november 2018
Aqqaluk Heilmann

Punkterne 60, 234 behandles i sammenhæng

Forslag til forespørgselsdebat om at ophæve kvotering for fangststyr i Avanersuaq og Ittoqqortoormiit.

(Medlem af Inatsisartut Jens Napātôk', Partii Naleraq)

Forslag til forespørgselsdebat om at fangststyr i Tasiilaq og i de omkringliggende bygder ikke længere omfattes den almindelige fastsættelse af kvoter for fangststyr.

(Medlem af Inatsisartut Jens Napaattooq, Partii Naleraq)

Først vil vi takke for forslagsstilleren. Vi skal fra Atassut fremkomme med vores bemærkning til de to sammenhængende forslag:

Bostederne ligger langt fra hinanden her i vort stort langstrakte land, og vi har fangststyr, der både lever på havet eller på land. Det er til ingen diskussion. Og vi som er her, vil deltage i arbejdet for at opnå forbedring af vilkårene der gælder for fisker- og fangererhvervene og beskytte dem mest hensigtsmæssigt, og sikre den til fremtiden.

Med hensyn til målsætningen om bevarelse af dyrelivet, så er det meget vigtigt for os alle, at vi fastsætter kvoterne til fangststyr, på den bedste måde man kan gøre.

Det er ikke sjældent, at biologernes og fangernes vurderinger vedrørende antallet af forskellige dyr i vort land, ikke passer med hinanden. Og det er sørgeligt, at man altid udviser tvivlsspørgsmål under fastsættelsen af kvoterne af fangststyr, hvem skal vi stole mest på? Forskning og viden fra biologer? Eller vore egne fangere, der til dagligt er iblandt deres fangststyr og er ude i naturen? Det er altid sørgeligt, at støde ind på dette spørgsmål.

Enhver der er født i sit land og er bruger at det til dagligt, har siden sit barnsben set og oplevet og derved kender sine omgivelser, såsom sine fangststyr, og dertil kan se til dagligt hvor mange der er på forskellige steder, og på hvilken måned dyrene migrerer, de er disse ting de kender til, fra deres dagligdag.

Man kan jo også ikke altid sætte spørgsmålstejn til optællingsarbejdet af forskellige dyr, som biologer og forskere også udfører. Hvis vi altid udviser mistillid til deres arbejde, hvorfor har vi så Pinngortitaleriffik, Naturinstitut? Hvorfor har vi så biologer ansat?

Vi som bor i det arktiske område, er bekendt med at der er sket ændringer der vedrører havisens dannelse og udbredelse, der er sket på baggrund af klimaændringer. Derfor er det nødvendigt at informationer, både fra forskere og fangere, er troværdigt og afleveret til Naalakkersuisut. Disse skal også være tilpasset til forskellige steder i vort land.

Fra Atassut støtter vi bæredygtig fangst. Det er vigtigt at vores efterkommere også selv kan skaffe sig kød. Det er derfor vigtigt at vi nu har denne diskussion, så vi nu og i fremtiden kan finde på den bedste måde at fastsætte kvoter på.

Forslagstilleren nævner at der i visse steder er der overflod af fangstdyr, samt at fangerne i disse områder kender til deres omkringliggende natur og fangstdyr som deres egen lomme. Det er vi meget enige i.

Vi vil heller ikke se bort fra at der i visse yderligste områder og hvor det er mest ufremkommeligt og hvor man lever af fangst og fiskeri. Det er langt mellem nye varer på hylderne. Vi vil godt høre om man har tilpasset og har fastsat kvoterne i de områder mest hensigtsmæssigt.

Lad i denne debat tale om hvilke løsninger vi kunne komme op med, og fremkomme med gode forslag, i stedet for igen at tale om biologer og fangere for at være rivaler.

Det kunne også være en løsning hvis man igen begyndte at høre Fiskeri og Fangst råd, som består af alle relevante aktører. Det kunne også være en mulighed at bruge flere penge på Naturinstituttet så de kan foretage mere nøje undersøgelser. Eller undersøge visse områder mere nøje. Det er dog vigtigt at inddrage fangerne.

Fra Atassut, og uden tvivl fra alle partierne, samt os alle i samfundet kan vi godt blive enige om fælles fodfæste at: Fangerne skal have deres kød! Vi skal alle i samfundet have kød! Også ikke mindst i fremtiden.

Til sidst vil jeg godt spørge alle. Så længe man er tvivl om fastsættelsen af kvoterne, hvad er så det bedste? At man fastsætter kvoterne for højt? Eller at man fastsætter kvoterne for lavt?

Uanset så skal vi fastsætte det mest hensigtsmæssige kvote.